

lærde Skoler efter Loven af 1ste April 1871 var bleven en ganske anden end før, og der ved Siden af den sproglig-historiske Retning var anerkendt som ligeberettiget en matematisk-naturvidenskabelig, fandt Ministeriet allerede i Mæret 1876 Anledning til at fremsætte et Lovforslag om en anden Ordning for Afdgangen til de højere Lærerposter ved de lærde Skoler, sigtende til at give fortrinlig Afgang til disse Poster for filologiske Kandidater, polytekniske Kandidater og dem, der have undertastet sig Magisterkonferens i Matematik, Astronomi, Fysik eller Kemi. Lovforslaget blev vedtaget i Landstinget, men Folketinget nægtede dets Overgang til 2den Behandling.

I et i Rigsdagssamlingen 1880—81 fremsat Lovforslag om Lønningssforholdene ved de lærde Skoler optog Ministeriet Spørgsmaalet paa ny, idet der i Lovforslagets § 2 indfattes en Bestemmelse om, at Afdgangen til Rektorerne og Lærerposterne ved de lærde Skoler ikke skulde være indskrænket ved nogen Eksamen. Det anførtes til Motivering af denne Bestemmelse, at det ikke ansaas for rigtigt i Stedet for de gældende Regler at sætte andre mere tidssvarende Regler, der ubetinget skulde være bindende for Administrationen, da der til en vis Tid let kunde komme personlige og andre Forhold til Stede, der vilde gøre Afvigelser fra saadanne Regler ønskelige, ligesom man ikke troede, at det med Grund kunde befrugtes, at en saadan ubunden Frihed for Administrationen i Valget af Lærerekræfterne vilde virke hæmmende paa Tilgangen til de Studieretninger, der hidtil nærmest havde hørt til de højere Lærerposter. Lovforslaget kom ikke til 2den Behandling i Folketinget. Efter at det dernæst ved kongelig Anordning af 25de Oktober 1883 om Indførelse af nye Skoleembedsksamner ved Universitetet, § 6, var blevet bestemt, at de, der have bestaaet en af de anordnede Skoleeksaminer, skulde tillige med dem, der have taget den filologisk-historiske Skoleembedsksamnen, og dem, der have taget en Magisterkonferens med Matematik eller Fysik som Hovedfag, have den samme Ret til Rektor- og Overlærerembeder ved de lærde Skoler, som tilkommer dem, der have taget den filologisk-historiske Skoleembedsksamnen, forment Ministeriet, at der ikke længere burde tøves med at søge disse Bestemmelser ophøjede til Lov i Stedet for de i Lov af 28de Marts 1855 derom indeholdte Bestemmelser. Den de polytekniske Kandidater og Candidati magisterii i Naturhistorie hidtil tillagte fortrinlige Afgang til Overlærerembederne mente man at burde forbeholde

dem, der før Emanationen af nys nævnte kongelige Anordning af 25de Oktober 1883 vare blevene ansatte i det lærde Skolevæsens Tjeneste. I det førnævnte Lovforslag af 1890 § 3 optog Ministeriet derfor hertil svarende Bestemmelser; tillige optoges efter Lov af 28de Marts 1855 Bestemmelsen om, at indtil Hjerdedelen af Overlærerpladserne kunde tildeles saadanne Lærere, der vel ej have undertastet sig nogen af de befalede Prøver for overordnede Lærere ved de lærde Skoler, men som Adjunker under længere Tjenestetid have vist fortrinlig Dydighed og Iver, hvorhos Bestemmelsen i Loven af 1855 om, at Afdgangen til Adjunktembederne ikke skulde være indskrænket ved nogen bestemt Eksamen, foresloges bevaret uforandret. Landstingsudvalget udtalte i sin ovenfor nævnte Betænkning af 31te Marts 1891, at det kunde slutte sig til en Del af de Regler, Forslaget indeholdt angaaende Afdgangen til de paagældende Lærerembeder, medens det for andre Deles Vedkommende havde troet at burde fravige det foreslaaede; Udvalget havde derhos fundet det nødvendigt at give Paragraffen et Tillæg, der forbeholdt de tidligere filologiske Kandidater de dem hjemlede Fortrin, for saa vidt dette var foreneligt med Skolens Tarv. Udvalgets Forslag var overensstemmende med det i nærværende Lovforslags § 8 optagne Forslag med Undertagelse af, at Afdgangen til Overlærerembederne ikke, som nu foreslaaet, handtes til en Skoleembedsksamnen, men tillige tilstodes dem, der have taget en Magisterkonferens med nogen af de Vidensfaber, der ere Undervisningsgenstand i den lærde Skole, som Hovedfag, teologiske samt polytekniske Kandidater. Afdgangen til Rektorembederne foresloges ikke bundet til visse Eksaminer, medens det foresloges, at den skulde være betinget af, at Vedkommende havde været Overlærer i det mindste i tre Aar. Ved en saadan Ordning vilde der aabnes større Frihed i Valget for Administrationen og særlig vilde det blive muligt for den at ansætte som Rektorer saadanne Skolemænd, der maatte have udmærket sig i Skolens Tjeneste, uden at have aflagt nogen bestemt Eksamen, og som vare blevene Overlærere ifølge den herom for disse Embeder givne Undtagelsesregel. Ved den Formulering, der var givet Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke, forment Udvalget at have forbeholdt de filologiske Kandidater saa meget, som der overhovedet kunde være Tale om at forbeholde dem, og herved maatte da deres naturlige Villighedskrav anses for skildestgjort. Udvalgets Forslag optoges uforandret i det i Rigsdagssamlingen 1891—92 fremsatte